

Nr 156.

Av herr **Vennerström**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående återförande till kronan av rekognitionsskogar och till bergshanteringens understöd anslagna skogar.

Vid 1920 års riksdag hemställde Hansson i Rättvik och Vennerström i motion nr 310 i andra kammaren, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte snarast verkställa den utredning, som kan erfordras angående återförandet till kronan av sådana kronodonationer till industrien, som genom driftens nedläggande eller endast genom uppehållande av skendrift förverkats, samt för riksdagen framlägga förslag härom.

Detta yrkande blev av vederbörande tillfälliga utskott avstyrkt. Men detta avstyrkande innebar icke ett underkännande av denna del av motionen. Herr Eriksson i Grängesberg hade nämligen i en annan motion efter en uttömmande motivering kommit till ett yrkande, som i stort sett sammanföll med den förut nämnda motionen. I anledning av herr Erikssons motion hade andra lagutskottet föreslagit riksdagen, att hos Kungl. Maj:t »anhålla om utredning snarast möjligt, huruvida åtgärder behöva vidtagas för att till kronan återföra rekognitionshemman och till bergshanteringens understöd anslagna skogar samt om framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredning kan föranleda.» Vederbörande tillfälliga utskott ansåg, att genom detta andra lagutskottets uttalande motionärernas önskemål blivit tillgodosedda. Vid behandlingen i kammaren blev andra lagutskottets hemställan antagen i andra kammaren, men avslagen i första kammaren. Majoriteten för avslag var dock synnerligen liten, 44 röster avgåvos för utskottets hemställan, och 52 mot samma.

Vid 1921 års riksdag upptogs frågan igen. I en motion i andra kammaren yrkade undertecknad »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning snarast möjligt, huruvida åtgärder böra vidtagas för att till kronan återföra rekognitionshemman och till bergshanteringens understöd anslagna skogar samt om framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredningen kan föranleda.» Andra kammarens tillfälliga utskott tillstyrkte motionen med instämmande i den ståndpunkt, som vid 1920 års riksdag intogs av såväl andra lagutskottet som andra kammaren. Vid behandlingen i andra kammaren biföll denna utskottets hemställan. I första kammaren däremot hemställde andra tillfälliga utskottet att första kammaren icke måtte biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut. Första kammaren beslöt sedermera, att i enlighet med utskottets hemställan avslå motionen. Majoriteten för avslag var dock den minsta möjliga. 53 röster avgåvos för avslag och 41 för bifall av motionen. Resultatet blev sålunda negativt liksom vid 1920 års riksdag.

Med hänvisning till frågans behandling vid 1920 och 1921 års riksdagar hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning snarast möjligt, huruvida åtgärder böra vidtagas för att till kronan återföra rekognitionshemman och till bergshanteringens understöd anslagna skogar, samt om framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 18 januari 1922.

Ivar Vennerström.
